

Bu proje Avrupa Birliđi tarafından finanse edilmektedir.
This project is funded by the European Union.

Cooperation for Social Inclusion Project (SINC)

BRA EXEMPEL PÅ CIVILSAMHÄLLET KOMMUNSAMARBETE OM SOCIAL INTEGRATION

Projekt för att främja social integration i mångkulturella regioner
(TR2016/DG/03/A1-01/070 (EuropeAid/166483/ID/ACT/TR))

Projekt för att främja social integration i mångkulturella regioner
(TR2016/DG/03/A1-01/070 (EuropeAid/166483/ID/ACT/TR))

YUVA ASSOCIATION

Akronym:

COOPERATION FOR SOCIAL INCLUSION PROJECT (SINC)

Webbplats: sincproject.org

E-post: sinc@yuva.org.tr

Denna publikation har tagits fram med ekonomiskt stöd från Europeiska unionen. Innehållet är enbart under Yuva Associations ansvar och återspeglar inte nödvändigtvis Europeiska unionens åsikter.

Vitboken har utarbetats av SINC Project Team under akademisk handledning av **Serkan Çelik**, Ph.D. från Hacettepe University för att säkerställa den vetenskapliga kvaliteten och objektiviteten hos slutprodukten.

Denna publikation har utarbetats för projektet **“Fostering Social Inclusion in Multicultural Regions - SINC Cooperation for Social Inclusion”** som stöds inom ramen för Civil Society Dialogue VI-programmet som genomförs av EU:s ordförandeskap för utrikesministeriet - Republiken Türkiye med Europeiska unionens ekonomiska stöd.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

2. INTRODUKTION	4
3. SINC-PROJEKTET OCH PROJEKTTEAMET	7
4. EU'S REGELVERK OM SOCIALPOLITIK	11
5. SOCIAL INTEGRATION OCH LOKAL STYRNING	17
6. UTVALDA FALL FRÅN SINC PROJEKT	28
7. SLUTSATS	55
8. FÖRSLAG	61

2. INTRODUKTION

Ur ett teoretiskt perspektiv är en vitbok en övertygande, auktoritativ, djupgående rapport om ett specifikt ämne som presenterar en fråga och ger en lösning. Vitböcker används för att utbilda läsarna att lyfta fram ett nytt eller annorlunda perspektiv. På motsvarande sätt är denna vitbok en forskningsbaserad rapport som ger en fokuserad beskrivning av samarbetsfall som genererats av lokala förvaltningsenheter och inte för att öka den sociala integrationen av människor som utsätts för påtvingad migration. Inom denna artikel har vi tänkt presentera

både detaljerna i de fall som vi uppfattar som **goda exempel** på samverkan mellan kommuner och samhällsorganisationer för den sociala integrationens skull och projektpartnerernas syn på deras erfarenheter och uppfattningar som framkommit ur projektets cykler.

Rapporten är baserad på både relevant litteratur som skildrar de funktionella vägarna för att främja social inkludering under hela samarbetet mellan lokala styrningsenheter (kommuner) och civilsamhällesorganisationer (CSO) och intervjudata som erhållits från praktiker som effektivt arbetade för att förbättra social integration på lokal nivå. Rapporten syftade också till att identifiera god praxis för social integration av missgynnade grupper på flera platser i **Turkiet, Sverige och Tyskland**. Dess övergripande syfte är att ge en översikt över exempel på god praxis som samlats in genom intervjuer, en onlineenkät och specifik information om några av de inspirerande initiativ och program som utför detta arbete. Rapporten är sammanställd i fyra delar. Den första delen ger en översikt

över varför den lokala nivåns roll har blivit viktigare för politiken för social integration över hela världen. Utifrån en bedömning av de viktigaste utmaningarna och möjligheterna för samarbete i avsnitt två ger den tredje delen praktiska idéer för att förbättra modeller för samarbete mellan lokala myndigheter och icke-statliga aktörer. Det sista avsnittet belyser SINC:s medlemsinitiativ och projekt som genomförs i nära samarbete med lokala offentliga aktörer och kommuner för att möta behoven hos migranter och flyktingar.

Genom hela dokumentationen har vi utvecklat institutionella egenskaper och kapacitet, projekt/program bidrag till social sammanhållning, deltagande av berörda grupper i projektdesign och genomförande, projekt/program bidrag till partnerskap och samordning mellan olika intressenter, dess relevans för de berördas behov människor, med ett synsätt med flera intressenter, och hållbarhet, enligt aktuell litteratur, samtidigt som ett projekt eller initiativ betraktas som ett bra praktiskt exempel. Att ta ett rättighetsbaserat eller holistiskt förhållningssätt till programmering, replikerbarhet av projekt/program, deras effektivitet och effektivitet, inkorporering av effektutvärdering i programcykeln och partnerskap med näringslivet är bland de andra framgångsmarkörerna som nämns av respondenterna.

3. SINC- PROJEKTET OCH PROJEKTTEAMET

SINC-projektet syftade till att öka effekten av insatser för social integration genom att utbyta kunskap mellan civilsamhällesorganisationer i Turkiet och Sverige med fokus på sociala integrationsaktiviteter i mångkulturella regioner i samarbete med lokala myndigheter, dvs. kommuner. Den ledande och medsökande inrättade en styrgrupp som granskade de senaste projekten som genomförts under åren 2021 och 2022, med särskilt fokus på insatser för social integration i riktade städer för att få en detaljerad förståelse för de olika arbetssätten; att öka medvetenheten hos turkiska civila organisationer om de insatser för social integration som genomförs av deras europeiska motsvarigheter och som faller under EU:s regelverk för socialpolitik och sysselsättning (kapitel 19) i samarbete med kommuner.

Styrgruppen syftar till att dela kunskap, exempel på arbetssätt och lärdomar med civila organisationer i båda länderna, Turkiet och Sverige; och i Turkiet med särskilt fokus på att öka medvetenheten hos turkiska civila organisationer om EU:s regelverk för socialpolitik och sysselsättning; att stärka dialogen mellan civilsamhällesorganisationer som etablerats under FIER-projektet finansierat av Europeiska unionen (EU) genom att följa upp konsortiets specifika rekommendationer för samarbete mellan civila organisationer med kommuner på riktade platser. Huvud- och medsökanden syftade till att bidra till den hållbara dialogen mellan CSO:er genom att dela sina erfarenheter från det tidigare projektet (FIER) med det bredare CSO-samhället i deras länder med hjälp av kommunikationsverktygen, dvs panelmöten och vitböcker. Följande avsnitt kommer att visa den allmänna informationen om huvudsökanden, projektpartners och medarbetare.

3.1 YUVA ASSOCIATION (YUVA)

Som den ledande partnern till SINC-projektet grundades YUVA 2010 för att främja hållbara livsstilar som respekterar rättigheterna för alla levande varelser och framtida generationer. YUVA föreslår holistiska lösningar på hållbarhetsfrågor ur både natur- och mänskligt perspektiv och vidtar åtgärder för miljömässigt hållbar livsstil, fattigdomsbekämpning och demokratisering genom ungdoms- och vuxenutbildning. För detta ändamål har det tillhandahållit möjligheter till livslångt lärande med icke-formell utbildning och deltagande undervisningsmetoder inom många områden från yrkesutbildning till turkiska kurser, till aktivt medborgarskap, social sammanhållning och utbildning i miljölärande för att förbättra de socioekonomiska förhållandena och öka mottagarnas ekologiska och kulturella medvetenhet. YUVA bedriver sin verksamhet under två

huvudprogram; främst Earth Citizenship Program (ECP) och Human Development Programme (HuDP). Under ECP har YUVA antagit målet att leverera, utveckla och diversifiera utbildningsprogrammen för globalt medborgarskap, med två huvudsakliga identifierade tematiska axlar; 1) Ekologisk medvetenhet och 2) Mänskliga rättigheter och demokrati. Under HuDP tillhandahåller YUVA empowerment-program specifikt för ungdomar och vuxna att vara självständiga och ha ett liv med värdighet. YUVA har hittills samarbetat med olika internationella organisationer som Malala Fund, ECF, IOM, UNHCR, GIZ, Statssekretariatet för Migration of Switzerland, DVV International, DRC, Rädda Barnen, etc., och har varit medlem i European Association för utbildning av vuxna (EAEA) sedan 2015.

TABELL 1. SINC PROJECTS PARTNERS OCH MEDARBETARE

Projekt Partners	Team Medlemmar	E-poster
Yuva Association (YUVA)	Erdem Vardar Deniz Dinçel Özge Sönmez	erdem.vardar@yuva.org.tr deniz.dincel@yuva.org.tr ozge.sonmez@yuva.org.tr
Stödgrupp Nätverk Sverige	Ziyad Tarek Yousif Al Qaraghuli Adnan Adnan Abdul Ghani	ziyad.tarek@supportgroup.se adnanasfa@gmail.com
PROJEKT MEDARBETARE	Team Medlemmar	E-poster
Şişli Municipality	Öznür Sariahmetoğlu Firat Can Yılmaz	oznur.sariahmetoglu@sisli.bel.tr firat.yilmaz@sisli.bel.tr
Avcılar Kommun	Anıl Karahan Ediz Boynikoğlu	anil.karahan@avcilar.bel.tr ediz.boynikoglu@avcilar.bel.tr
Sverige Mölndal Kommun	Anders Nordberg Markhede Ediz Boynikoğlu	anders.nordberg-markhede@molndal.se ediz.boynikoglu@avcilar.bel.tr
Sverige Trollhättan Kommun	Katarina Nyman	katarina.nyman@trollhattan.se

4. EU:S REGELVERK OM SOCIALPOLITIK

För att till fullo förstå EU:s regelverk om socialpolitik måste vi först erkänna och undersöka några viktiga EU-strategier när det gäller inkludering, inklusive “The European Pillar of Social Rights”, “capability approach (CA), Active Inclusion, the Open Method of Coordination (OMC), den europeiska sociala stadgan, Lissabonstrategin och den europeiska plattformen mot fattigdom och social utestängning.”

Europeiska unionen strävar efter att stärka det europeiska samhällets inkludering och sammanhållning och att säkerställa att alla människor har lika tillgång till möjligheter och resurser genom att stödja medlemsländerna i kampen mot fattigdom, social utestängning och diskriminering. Genom att genomföra ansträngningar för att uppnå rättvisa och social integration i samhället har EU gjort social integration till en central fråga i sin inställning till socialpolitik. Länder i EU har också kommit överens om bestämmelser som gör det olagligt att diskriminera människor på grund av deras ras eller etnicitet, samt standarder som

säkerställer att personer med funktionsnedsättning har tillgång till tjänster. EU-medborgare är också skyddade mot diskriminering i anställning och yrke. Med den gradvisa spridningen av social utslagning som begrepp inom socialpolitiken genom Europeiska unionen (EU) under 1990-talet omvandlades EU:s fattigdomsprogram till en kamp mot social utslagning. Denna process kulminerade i Europarådets antagande av Lissabonstrategin i mars 2000. En av nyckelåtgärderna för att uppnå Lissabonstrategins övergripande mål är den europeiska strategin för social integration. Strategin avser att ha ett betydande inflytande på fattigdomsbekämpning, samt bekämpa social utslagning och främja social sammanhållning. Personer med funktionsnedsättning, yngre och äldre anställda, lågutbildade arbetstagare, migranter och etniska minoriteter som romer, människor som bor i fattiga regioner och kvinnor på arbetsmarknaden stöds alla av EU:s sammanhållningspolitik.

The European Pillar of Social Rights bildades av EU i november 2017 för att ge individer ytterligare och mer effektiva rättigheter och för att stödja rättvisa och välfungerande arbetsmarknader och sociala system. Den europeiska pelaren för sociala rättigheter identifierar 20 principer som Europeiska unionen bör följa för att bli mer inkluderande och rättvis och för att förbättra livet för alla europeiska människor. Det godkändes enhälligt av Europaparlamentet, Europeiska rådet och Europeiska kommissionen i november 2017, vilket indikerar att alla EU:s institutioner, såväl som alla dess medlemsländer, anammar deklarationens principer och rättigheter. Den europeiska pelaren för sociala rättigheter är ett gemensamt politiskt åtagande och skyldighet för EU-institutionerna och medlemsstaterna. Pelaren omfattar en mängd olika åtgärder som syftar till att säkerställa EU-medborgarnas rättigheter till; "rättvisa arbetsvillkor", "lämpligt och långsiktigt socialt skydd", och "lika möjligheter och tillträde till arbetsmarknaden".

En av de andra kritiska begreppen för att förstå EU:s perspektiv mot social integration är förmågan tillvägagångssätt (CA) som förutser att berövande av bestämda varor innebär en absolut berövande av förmågor. Som exempel kan nämnas att migranter (av den första generationen) har generellt språkliga svårigheter. Följaktligen, även om formell utbildning uppnåddes, kan de inte utnyttja sin fulla potential. Dessutom följer vissa institutionella och ekonomiska hinder dessa allmänna problem för invandrare. Således anser EU att utvärdering av fattigdom inte längre baseras på förvärvsinkomster, utan på de förmågor som kan genereras genom den, vilket beskrivs av kapabilitetsmetoden (CA) som erbjuder ett ramverk för att utvärdera sociala fenomen som rättvisa, ojämlikhet, och social utslagning. Enligt CA tolkas fattigdom som avsaknad av faktiska möjligheter att välja olika livsformer och "kan förnuftigt identifieras i termer av förmågasbrist" (Sen 1999, s.88). Aktiv integration är också en EU-policy som syftar till att främja social integration och socialt skydd för människor som är mest utestängda från arbetsmarknaden genom att ta itu med frågor som minimilöner, tillgång till kvalitetstjänster och inkluderande

arbetsmarknader på ett holistiskt sätt. Dessutom innebär aktiv inkludering att alla medborgare, särskilt de mest missgynnade, får möjlighet att aktivt engagera sig i samhället, inklusive arbete. Europeiska kommissionen skapade en politisk modell i tre delar för aktiv integration: (1) lämpligt ekonomiskt stöd; (2) inkluderande arbetsmarknader. (3) tillgång till tjänster av hög kvalitet. Den öppna samordningsmetoden (OMC) är en form av mellanstatlig styrning i Europeiska unionen som bygger på medlemsländernas frivilliga deltagande. Mjuka rättsprocesser såsom normer och indikatorer, benchmarking och delning av bästa praxis stödjer samordningen av den öppna metoden. Den öppna samordningsmetoden skapades som en del av Lissabonstrategin 2000, som definierade social sammanhållning, tillsammans med tillväxt och sysselsättning, som kännetecknen för ett blomstrande, framtidsinriktat Europa. Lissabonstrategin, å andra sidan,

strävade efter att senast 2010 göra EU till världens mest konkurrenskraftiga och dynamiska kunskapsbaserade ekonomi som är kapabel till hållbar ekonomisk utveckling med mer och bättre sysselsättning och mer social sammanhållning. Ekonomisk, social och miljömässig restaurering och hållbarhet var nyckelämnena i strategin. Som en av de andra anmärkningsvärda föreställningarna för att förstå EU:s regelverk om socialpolitik är den europeiska sociala stadgan ett Europarådsfördrag som garanterar grundläggande sociala och ekonomiska rättigheter som en motsvarighet till den europeiska konventionen om mänskliga rättigheter, som hänvisar till medborgerliga och politiska rättigheter. . De grundläggande rättigheterna som anges i stadgan är följande: bostad, hälsa, utbildning, sysselsättning, rättsligt och socialt skydd, rörlighet för personer och icke-diskriminering som alla är mycket grundläggande variabler för social sammanhållning och integration av missgynnade grupper.

Sedan EU har identifierat att återställa ekonomisk tillväxt och tillhandahålla fler och bättre jobb som nyckelfaktorer för att bekämpa fattigdom, har Europeiska kommissionen placerat kampen mot fattigdom i hjärtat av sin ekonomiska, sysselsättnings- och sociala agenda 2020. För att bidra till att uppnå detta, Europeiska kommissionen föreslår att man inrättar en europeisk plattform mot fattigdom och social utestängning. På motsvarande sätt har stats- och regeringschefer enats om ett genombrott: ett gemensamt mål att Europeiska unionen ska lyfta minst 20 miljoner människor ur fattigdom och social utestängning under det kommande decenniet. Kampen mot fattigdom och utanförskap måste förlita sig på tillväxt och sysselsättning samt på modernt och effektivt socialt skydd. Dessutom måste innovativa sociala skyddsinsatser kombineras med en bred uppsättning socialpolitik inklusive riktad utbildning, social omsorg, boende, hälsa, försoning och familjepolitik, alla områden där välfärdssystemen hittills tenderat att ingripa med kvarvarande program. Att uppnå Europa 2020-målen om social integration och sammanhållning kommer i avgörande grad att bero på EU:s och dess medlemsstaters förmåga att kombinera social- och migrationspolitik.

5.SOCIAL INTEGRATION OCH LOKAL STYRNING

Social integration är en process som gör det möjligt för människor som riskerar att drabbas av fattigdom och social utestängning att få tillgång till de möjligheter och resurser de behöver för att fullt ut kunna delta i det ekonomiska, sociala och kulturella livet, samt för att uppnå det välstånd och den levnadsstandard som anses vara acceptabla i sitt samhälle.

Att säkerställa social integration, eliminera hinder som hindrar människor eller grupper från att delta i det sociala livet och bidra till social fred och lugn är alla delar av social integration (Biçerli, 2016; Erincik, 2018; Seyyar, 2008). Ökat medborgardeltagande i att fatta beslut som påverkar deras liv och uppnåendet av grundläggande rättigheter säkerställs genom social integration. Social utslagning, å andra sidan, är ett tillstånd där människor eller grupper kontinuerligt nekas tillgång till väsentliga medborgarrättigheter (civila,

politiska, ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter). Sociala, ekonomiska, politiska, kulturella, mellanmänniskliga interaktioner, numeriska, generations- och könsfaktorer spelar alla en roll i utanförskap. Fattigdom, otrygghet i anställningen, utbildningsbrister; funktionshinder, missbruk, överdrivet ansvar för hushållsledning; diskriminering på grund av kön, sexuell läggning, religion och etniskt ursprung; försvagning av sociala relationer, brytande av känslomässiga band; fragmentering av medborgarskapsrelationer baserade på etnokultur; otillräckliga bastjänster av hög kvalitet, förlust av kulturella indikatorer är alla exempel på social utslagning.

Integrationspolicyer är utformade för att tillgodose de behov som bidrar till en värdig tillvaro, till exempel de som är relaterade till social interaktion. Till dessa mål måste social variation och friheten att vara oense inkluderas, liksom främjandet av jämlika relationer som eliminerar ekonomisk, social och kulturell orättvisa. Som ett resultat av detta måste institutioner i samma storstadsregion komma överens om policyer och tjänster som kommer att förbättra effektiviteten

hos redan befintliga policyer. Lokala myndigheter bör försöka förutse sociala problem så mycket som möjligt. Slutligen måste effektiv politik utvecklas genom genomförande av stadsbaserade program för deltagande av socialt utsatta befolkningar. Dessutom måste all politik för social integration utrota ojämlikheter mellan män och kvinnor, såväl som mellan etniska grupper, och de måste främja bildandet av en lycklig samexistens av mångfald. Att främja interkulturella relationer mellan olika kulturbefolkningar är en del av inkluderingsfilosofin. Interkulturell politik måste skapas genom att kombinera acceptans av olikheter med samexistens baserad på gemensamma medborgerliga principer. Mänskliga rättigheter, särskilt urbana rättigheter, bör stödja denna enhet.

Först och främst bör städer och storstadsområden uppmuntras att vara proaktiva aktörer i det nationella och internationella samarbetsnätverket i integrationsfrågor. Metoderna för representativ demokrati misslyckas med att involvera alla medborgare i beslutsprocessen och främja deras kritiska förmåga. Deltagande demokratiprocesser, å andra sidan,

garanterar permanent medborgarnas rätt att delta i offentliga angelägenheter, på individuell eller organiserad nivå. I detta sammanhang behöver deltagandet innefatta en upplevelse av delat ansvar för att stärka sociala nätverk och involvera nya aktörer i offentlig verksamhet. Sålunda föredras styrning för att hantera perioder av social komplexitet. Därför är det nödvändigt att genomföra administrativa reformer som skapar en förvaltning som kan utveckla integrerade och övergripande åtgärder. Detta inkluderar att ta en helhetssyn på problem och reagera genom sammankopplade åtgärder – ett nätverk av olika aktörer såsom offentlig förvaltning (från olika nivåer), icke-statliga organisationer och den privata sektorn.

I ett samhälle där majoriteten av befolkningen bor i städer och storstadsregioner spelar lokala myndigheter en viktig roll. Tillsammans med ökade sociala, ekonomiska, politiska och kulturella komplikationer finns det en värld av nya, varierande möjligheter och svårigheter. Ojämlikheterna har ökat som ett resultat av den nuvarande globaliseringen; i verkligheten har fattigdom och social ojämlikhet ökat på alla kontinenter under

senare delen av artonhundratalet, vilket resulterat i att många individer har uteslutits från samhället (UCLG, 2013).

Studier har genomförts och publicerats under de senaste åren för att avgöra om städer bör tillhandahålla tjänster till flyktingar, och i så fall vilka dessa tjänster är (Koçak, 2019). Daoudov (2015) beskriver de lokala myndigheternas roll i denna fas som "integrationsstegen", vilket beskriver processen tills en utlänning eller invandrare ansluter sig till nationen, förlorar sin utländska status och blir medborgare. I de flesta länder utfärdar centralregeringen inrese-, bosättnings- och arbetstillstånd. I den andra fasen startar individens anpassning till nationen och lokala myndigheter ger kurser som syftar till att ge nyanlända kunskap om språk, land och kultur. Dessutom, för en individs engagemang i det ekonomiska livet, är lokala myndigheter ansvariga för yrkesutbildning och sysselsättningshjälp. I de fall invandrare kommer som grupp i det tredje steget görs olika undersökningar eller intervjuer med dem och den lokala förvaltningen ansvarar för att utvärdera deras synpunkter. Detta görs för att förbättra samhällets harmoni med lokalsamhället, stärka

kommunikationen dem emellan och, viktigast av allt, ge invandrarsamfundet en röst genom att stödja etableringen av invandrarföreningar och invandrarplattformar. Det fjärde steget är att formellt erkänna utlänningars engagemang i beslutsprocessen. Det innebär bildandet av rådgivande styrelser och kommissioner för utlänningar som arbetar i lokalförvaltningen. I många europeiska länder ges invandrare en särskild möjlighet att delta. Erkännandet av vissa politiska rättigheter, såsom möjligheten att rösta, är det femte steget.

Kommunernas betydelse för att stödja lokal tillväxt och utveckla inkluderande samhällen inför storskaliga förflyttningar har aldrig varit större. Kommuner har gått i spetsen för initiativ för att främja social och ekonomisk inkludering, som att förbättra tillgången till tjänster för flyktingar och migranter och bygga ut infrastruktur och administrativa system för att möta den ökande efterfrågan. För både invandrare och långtidsboende har de erbjudit tillgång till arbete och försörjningsmöjligheter, bostäder, hälsovård, utbildning och kompetens- och språkträning. Lokala myndigheter har spelat en avgörande roll för att inte bara tillgodose de akuta

behoven hos nyanlända flyktingar och migranter, utan också för att dra nytta av möjligheterna till långsiktig social och ekonomisk tillväxt och urban motståndskraft som nya invånare erbjuder. Lokala myndigheter står folket närmast och ställs ständigt inför svårigheter och möjligheter. Som ett resultat av detta har de en unik möjlighet att påverka lokal utveckling och driva innovation genom att främja engagemang från underbetjänade samhällen.

Med tanke på de europeiska kommunernas praxis för invandrare, ser man att flyktingar kan rösta i stadsfullmäktige i Dublin, Irland. Dessutom är det anmärkningsvärt att det hängdes upp en del affischer i kvarteren, och utbildningsbitar gavs för att informera invandrarna i staden. I Barcelona, Spanien, deltar utlänningar i kommunfullmäktige för att minimera diskriminering. I staden New Haven ges ett kommunalt identitetskort till invandrare av kommunen, och med detta kort kan invandrare dra nytta av vissa möjligheter som biblioteksanvändning och tillgång till parker. Marseilles kommun försöker däremot föra samman olika religiösa samfund och genomför aktiviteter för att stärka

kommunikationen dem emellan. Man har sett att många länder i Europa är den första auktoriteten i integrationen av utlänningar i det lokala samhället. Det framgår att dessa kommuner har ett visst ansvar och beslutande befogenhet när det gäller bosättning och anpassning av invandrare och har även behörighet att tillhandahålla nödvändiga tjänster (Yildirim & Mertek, 2017, s. 1203).

Genom att titta på vissa europeiska kommuners politik för immigration är det tydligt att flyktingar så småningom har rätt att rösta i kommunfullmäktige. Det är också värt att notera att vissa affischer sattes i gemenskaper och utbildningar genomfördes för att upplysa stadens invandrare. Utlänningar engagerar sig i kommunfullmäktige för att minska fördomar. Invandrare i vissa europeiska städer beviljas ett kommunalt identitetskort, vilket gör att de kan använda sig av tjänster som biblioteksanvändning och tillgång till parker. För att exemplifiera sådana integrationsinsatser arbetar Marseilles kommun för att föra samman olika religiösa samfund och genomför evenemang för att förbättra dialogen. Många europeiska nationer är erkända som de ledande myndigheterna i integrationen av utlänningar i det lokala samhället. Dessa kommuner tros ha vissa skyldigheter och beslutande befogenheter när det gäller invandrarbosättning och anpassning, samt befogenhet att erbjuda de väsentliga tjänsterna (Yıldırım & Mertek, 2017, s. 1203).

Turkiet, å andra sidan, såg inte behovet av att genomföra en sammanhållningsstrategi på både nationell och kommunal

nivå förrän det upplevde den senaste tidens migrationsström och integreringen av flyktingar i samhället hade inte varit en prioritet för beslutsfattare. Med tanke på de utmaningar som lokala myndigheter står inför när det gäller att implementera tjänsteleveranser och integrera med lokalbefolkningen, har uppfattningen att lämplig politik bör utvecklas för denna omständighet bildats. Eftersom flyktingar inte kunde passa in på campingplatser eller lämna lägercentra av olika anledningar och började bo i stadskärnor, finns det flera problem med värdsamhället, främst på grund av språkliga barriärer. På grund av det stora antalet 5 miljoner invandrare och flyktingar som bor i Turkiet, förbises dessa frågor ofta, och de antas ibland endast lösas av den centrala statliga myndigheten. Den centrala myndigheten kommer däremot inte att kunna lösa detta problem på egen hand. Avsaknaden av någon rättslig grund för att invandrargrupper ska kunna delta i kommunala beslutsprocesser i Turkiet, till skillnad från i flera industriländer, gör det svårt för utlänningar att delta i stadsråd som är utformade för att främja deltagande demokrati.

5.1. SAMARBETE MELLAN LOKALA MYNDIGHETER OCH CIVILSAMHÄLLETS ORGANISATIONER (CSO) FÖR SOCIAL INTEGRATION

Lokala och regionala myndigheter ses nu som viktiga aktörer i utvecklingen av socialpolitik i en global kontext av ökad mänsklig rörlighet, decentralisering, urbanisering och ojämlikhet (Fry och Islar, 2021).

Även om det är allmänt erkänt att effektiv migrationshantering är avgörande för utvecklingen av socialt inkluderande, motståndskraftiga och hållbara städer, vänder migrationsforskare alltmer sin uppmärksamhet bort från nationalstaten och mot den lokala nivån som en plats för gränsöverskridande praxis (Ambrosini, 2018). Trots dessa samtal är forskningen om återverkningarna av civilsamhället-

kommunala partnerskap relativt sparsam (Agustín och Jorgensen, 2019; Frykman och Mäkelä, 2019). Eftersom kommuner spelar en så viktig roll för att integrera migranter och flyktingar i lokala utvecklingsplaner är samarbete med andra lokala, nationella och internationella aktörer väsentligt. Det handlar om att samarbeta med andra kommuner samt att skapa möjligheter för CSO:er att samarbeta. Lokala myndigheter är ofta den första kontaktpunkten med migranter och flyktingar, vilket minskar riskerna genom att se till att lokala tjänster är skräddarsydda för deras behov och egenskaper (Seyidov, 2021). Utöver välkomnande kräver långsiktig och framgångsrik integration att migrationsrelaterade frågor integreras i ett brett spektrum av kommunala kompetenser, inklusive stadsplanering, offentliga utrymmen, bostäder, utbildning, kultur och arbetsmarknadstillträde, bland annat.

5.2. FÖRDELAR OCH NACKDELAR MED FUNKTIONELLA SAMARBETSMODELLER

Myndigheter ser att samarbete med civila organisationer ger kunskap och nya lösningar på migrationssvårigheter, samt diversifierar utbudet av integrationstjänster genom att anförtro andra aktörer som är specialister inom sina områden. Dessutom minimerar korrekt skött tjänstedrifttagande statlig byråkrati och kostnader eftersom civilsamhällesorganisationer kan förlita sig på hjälp av frivilliga som är bekanta med den lokala situationen. Fördelarna med samarbete är å andra sidan mestadels praktiska för att uppnå omedelbara och långsiktiga integrationsmål: civilsamhällets organisationer kan ha högre kapacitet och expertis än statliga myndigheter. CSO:er är mest kvalificerade att erkänna migranternas behov på grund av deras expertis på plats. CSO:er och icke-statliga intressenter ansågs vara mer fantasifulla i sina svar på nya frågor och föränderliga verkligheter, samt i att anpassa sina tjänster till en mängd olika målgrupper. Lokala myndigheter i många städer delegerar

verksamhet till icke-statliga enheter eftersom de saknar laglig befogenhet att ingripa. Dessutom är det tilltalande att arbeta med civila organisationer eftersom deras tjänster i allmänhet är mer tillgängliga för migranter, delvis för att de verkar på en mer personlig nivå, och civila organisationer, särskilt trosbaserade organisationer, ofta är mer betrodda än statliga företag. Att involvera civilsamhällesorganisationer och trosbaserade organisationer har därför den extra fördelen att det hjälper migranter att bilda sociala nätverk och etablera kontakter med lokalbefolkningen.

5.3. CIVILSAMHÄLLETS ORGANISATIONERS MÖJLIGHETER OCH HINDER FÖR EFFEKTIV SAMVERKAN

Av olika anledningar ger samarbete med lokala myndigheter en möjlighet för civilsamhällets organisationer och deras anställda. CSO:er kan få ekonomiskt och administrativt stöd för att hjälpa dem att utöka sin kapacitet. Samarbete och interaktion med regeringen kan också hjälpa CSOs att få institutionell inflytande och inflytande. Dessutom hjälper samarbete och partnerskap till bildandet av specialistnätverk, som är avgörande för att möta migranternas krav.

CSOs över hela EU förlitar sig på lokala myndigheter för finansiering och operativ hjälp för att lansera nya initiativ och

upprätthålla långsiktiga tjänster. Samverkan är därför väsentligt för att utveckla tjänster som uppfyller målgruppernas krav utan att lämna någon bakom sig, samt för att anpassa tjänsterna till förändrade krav och realiteter.

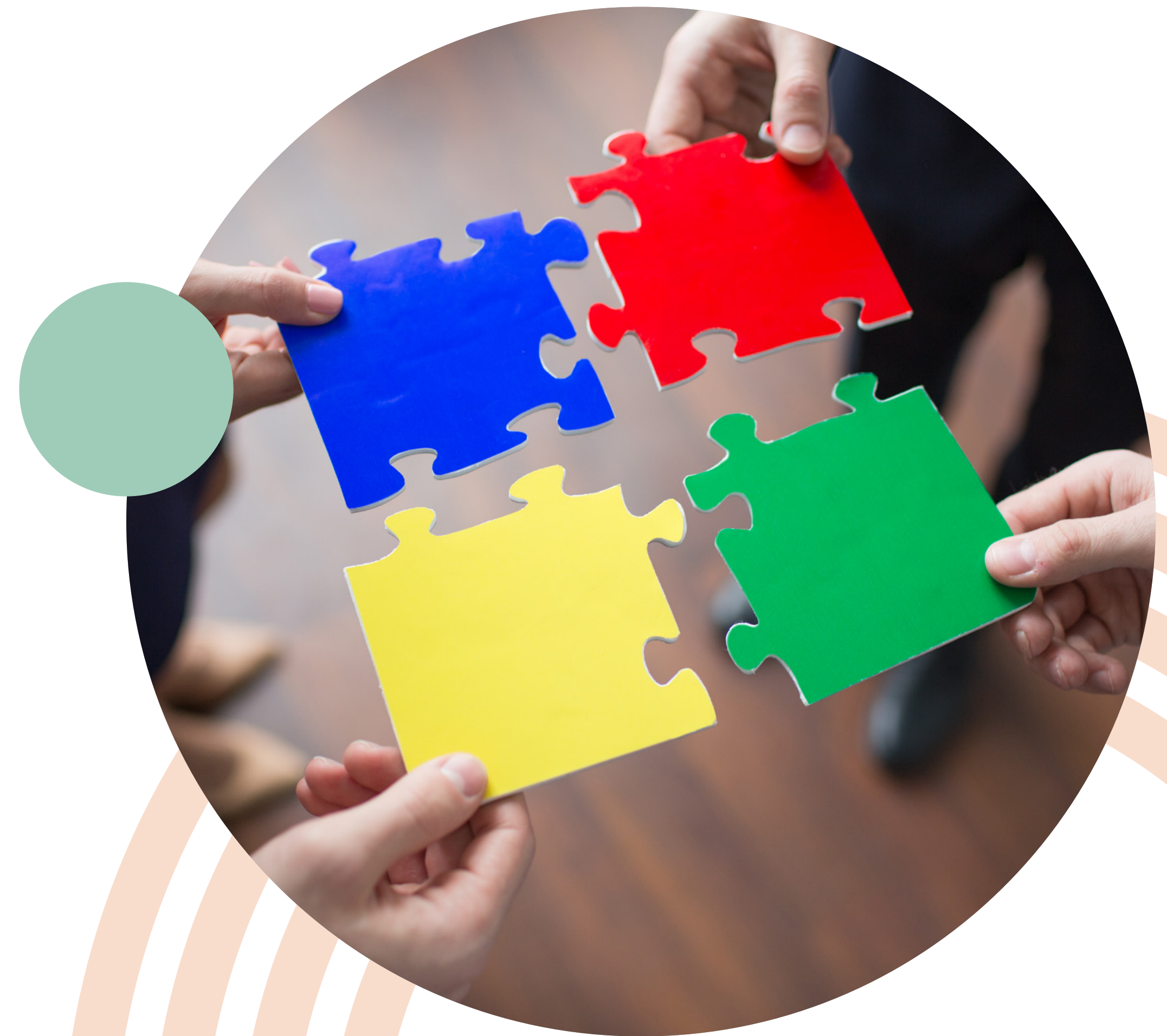
Samarbete i form av täta offentliga diskussioner ger CSOs möjligheter utöver fördelarna för tjänsteutförandet. Till att börja med är det en möjlighet att lära sig mer om hur regeringen arbetar och bidra till evidensbaserad integrationspolitik inom området integration och tjänsteförsörjning. Regelbundna offentliga diskussioner hjälper också till att utveckla nätverk och dela bästa praxis mellan likasinnade organisationer. Samarbete med lokala beslutsfattare och kommuner för att tillhandahålla boende för flyktingar har resulterat i en kunskapsöverföring från juridiska experter till socialarbetare, samt ökad kunskap om sociala lagar bland våra medlemmar och personal. Detta kan vara

fördelaktigt för både stora och små civila organisationer, med tanke på de ytterligare frågor för social och juridisk rådgivning som har uppstått som ett resultat av växande migrantintag, bostadsbrist och därav följande förändringar i migrations- och integrationslagstiftningen.

Maktobalanser och konkurrerande intressen mellan lokala myndigheter och civilsamhällesorganisationer som erbjuder integrationstjänster kan göra det svårt att genomföra samarbetet effektivt. Lokala myndigheter och civilsamhällesorganisationer kan fortfarande komma överens om kärnintegreringsmålen i det här fallet, men det kan hända att de inte kan leverera sina tjänster enligt deras förståelse och idéer. OECD:s rapport om lokal integration har identifierat tre stora hinder för lokala myndigheter att arbeta med civila organisationer. För det första använder de långa urvalsförfaranden. Längden på offentliga upphandlingsförfaranden gjorde det inte möjligt att anpassa sig till förändrade behov. För det andra har städer rapporterat att tydliga standarder för att leverera integrationstjänster samt övervakningsprocedurer hade saknats i många fall. Att uppfylla höga standarder innebär också att hitta balansen

mellan statlig tillsyn och ledarskap för CSO. För det tredje har vissa städer i OECD:s urval upplevt hinder relaterade till potentiell konkurrens med tjänster som tillhandahålls av offentliga myndigheter när de svarar på offentliga uppmaningar om att tillskriva tillhandahållande av tjänster. För kommunala myndigheter är det därför utmanande att balansera fördelar och nackdelar med outsourcing och att upprätthålla rätt konkurrenskraft som kan bidra till att förbättra kvaliteten på integrationstjänsterna. Det är utmanande för kommuner att upprätthålla samarbetet med CSOs på lång sikt, med tanke på bristande kontinuitet i relationerna på grund av relativt korta finansieringsperioder och förändrade projekt. Ett stort hinder för effektiv serviceleverans som identifierats av civila organisationer är svårigheten att förbättra dialogen och samordningen med lokala myndigheter men även mellan icke-statliga aktörer. En brist på dialog kan leda till dubbelarbete av tjänster och fragmentering av lokal politik och ansökningsomgångar, särskilt i större städer. Framgångsrik dialog kräver också ett ramverk som möjliggör kontinuitet i att uppnå övergripande mål men också en viss flexibilitet för att svara på förändrade prioriteringar och behov.

Strukturerad kommunikation, enligt våra medlemmar, är en av de mest avgörande strategierna för att upprätthålla ett utmärkt samarbete. Missuppfattningar och hinder i relationen med myndigheter kan lösas genom att ha frekvent och öppen kommunikation. Tydliga kommunikationslinjer mellan myndigheter och civilsamhällesorganisationer gör det möjligt för migranter att förstå de olika rollerna och skyldigheterna för myndigheter, leverantörer av offentliga tjänster och icke-statliga aktörer, vilket också är fördelaktigt för deras förståelse av välfärdsförsörjningen. Lokala myndigheter kan lära av erfarenheter genom samarbeten med lokala aktörer, enligt den så kallade “lokala vändningen” i integrationsprogram. Integrationsstrategier måste därför vara öppna för input från intressenter med lång erfarenhet inom integrationsområdet, såsom migrantgrupper, välgörenhets- och trosbaserade organisationer och andra icke-statliga organisationer (NGOs), eftersom de är nyckelaktörer i att kommunicera bästa praxis och rekommendationer för förbättringar till lokala myndigheter.

6.UTVALDA FALL FRÅN SINC PROJECT

Följande avsnitt visar projekten där anmärkningsvärda implementeringar av strategier som kan främja social integration i samarbete med lokala myndigheter och civila organisationer.

6.1. FALLSTUDIE: YUVA:S STRATEGI FÖR SOCIAL SAMMANHÅLLNING OCH GENOMFÖRDA AKTIVITETER

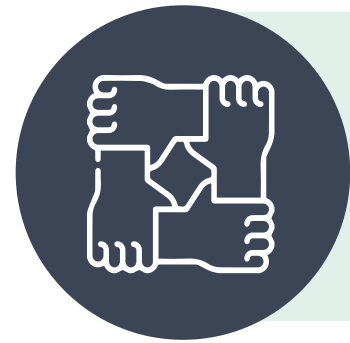

Yuva Association, som huvudsökande, genomförde en tretimmarsutbildning online för att öka medvetenheten om social sammanhållning. Huvudmålgruppen var kommunanställda och civilsamhällets organisationer. Lärandemålen för utbildningen fokuserade på att öka kunskapen och medvetenheten om social sammanhållning och migration.

Yuva Association förklarade utbildningsmålen enligt följande:

Ökad kunskapsnivå om migration och migranter.

Bredda deltagarnas vision om social sammanhållning.

Öka deltagarnas motivation att bidra till den sociala sammanhållningen för missgynnade människor.

För detta ändamål, tillsammans med utvärderaren, satte Yuva Association några bekräftelser för att kontrollera effekten av utbildningen. Dessa affirmationer var följande:

Deltagarna förstår det rättsbaserade förhållningssättet samtidigt som de pratar om påtvingad migration.

Deltagarna kan definiera vad social sammanhållning innebär.

Deltagarna känner till de nödvändiga förutsättningarna för att förverkliga social sammanhållning.

Deltagarna förstår att social sammanhållning behöver en systemisk och social insats.

Participants understand the role of local governance on social cohesion.

Migration Awareness utbildning hölls online på Zoom Platform och genomfördes fem gånger. Utbildningen riktade sig främst till civilsamhället och kommunanställda. Yuva Association levererade två utbildningar exklusivt till kommunalanställda, de andra tre utbildningarna nådde olika deltagare genom ett öppet samtal från föreningens konton i sociala medier. En tredjedel av utbildningsdeltagarna kom från kommuner som Buca Municipality (İzmir-provinsen), Edremit Kommun (Balıkesir-provinsen), İzmir Metropolitan Kommun, Çine Kommun (Aydın-provinsen) och Efeler Kommun (Aydın-provinsen). Förutom İzmir är alla andra kommuner delprovins- eller distriktskommuner från den västra delen av landet. De deltagare som deltagit i utbildningen individuellt är mestadels universitetsstudenter, skollärare, socialsekreterare etc. Det fanns också representanter från små civilsamhällesorganisationer som arbetar med miljö, natur och socialtjänst. Medvetenhetsträningen (Awareness) nådde sina mål,

deltagarna ökade sina kunskaper om grundläggande termer för migration, definition och aspekter av social sammanhållning, och grundläggande lagar om migranter och de utvecklar tankar för att bidra till social sammanhållning i ett samhälle. Utbildningen skulle kunna skalas upp och fördjupas, och målgrupperna kan segmenteras i framtiden eftersom denna utbildning kan förbli för grundläggande för vissa deltagare. Om ytterligare en utbildning med avancerad nivå ska förberedas kan några experter och några migrantrepresentanter ingå i utbildningen. Deltagarna i den andra utbildningen kan vara volontärer för att genomföra projekt för att öka den sociala sammanhållningen i sin provins och/eller arbetsplats.

6.2.FALLSTUDIE: SUPPORT GROUP NETWORK (SGN)

SGN är en ideell organisation som fungerar som ett paraply för föreningar, grupper och individer som vill stärka och hjälpa asylsökande, flyktingar, invandrare och migranter i Sverige och utomlands genom att uppmuntra deras initiativ och hjälpa dem att etablera lokalt stöd. Grupper i deras tillfälliga eller permanenta levnadsområden, gör dem till en del av detta paraply och stödjer dem inom alla områden: (social, kulturell, utbildning, hälso- och sjukvård) och samlar opinionsbildning för deras fall på alla nivåer. Organisationen är demokratisk och oberoende av politiska, nationella och religiösa partier.

För att förstå bakgrunden till framgången med SGN bör vi ta en titt på deras mål:

Ge och uppmuntra asylsökandes, flyktingars och invandrares initiativ och stödja dem inom alla områden: (social, kulturell, utbildning, idrott, hälsa och psykologisk vård).

Uppmuntra samhällen att utforska flyktingars och invandrares kompetens och expertis för bättre och mer färgstarka mångkulturella samhällen som hjälper till att uppnå social hållbarhet.

Gör flyktingaktörer och huvudintressenter för sina egna ärenden.

Samla in opinionsbildning för asylsökandes, flyktingars och invandrares fall på alla nivåer.

Främja förståelsen av samhällets normer för att skapa bättre integration och inkludering av barn, ungdomar, vuxna och familjer och ge dem verktygen för att bli aktiva medlemmar i samhället, med huvudfokus på mångfald, jämställdhet, kvinnors och ungas egenmakt och skydd av barnens rättigheter i samhället.

Samarbeta med andra organisationer och initiativ i Sverige och Europa som delar samma mål.

SGN har en inflytelserik och mångsidig kommunikationsstrategi genom vilken de genomför opinionsbildningskampanjer, använder sociala medier och webbplatser, nyhetsrapporter på nationell och internationell TV och tidningar, samt publicerar opinionsbildning och debattartiklar för tidningar och CSOs eller statliga myndigheters webbplatser. Dessutom sänder de kortfilmer (förespråkande filmer och projekt och aktiverar kortfilmer), och håller föreläsningar på nationella och internationella konferenser som är relevanta för deras tema social integration. De anordnar både konferenser och seminarier och workshops, skapar manifest och deltar i olika kulturella offentliga aktiviteter för att förespråka sina mål.

Som en av de mest anmärkningsvärda CSO-prestationerna när det gäller att skapa och driva starka samarbeten med kommuner för social integrering, började SGN:s berättelse i ett flyktingläger (asylboenden) 2014 i Sverige. Fokus för SGN-idén (Support Group Network) var att skapa en känsla av mening och hopp som skulle hjälpa flyktingarna att klara

de långa väntetiderna i lägret, och även bygga kapacitet för framtiden. En grupp människor som grundade SGN trodde på nödvändigheten av att påminna flyktingar om att de är starka individer, som överlevde krig och smugglare, dödsbåtar och dödsvägar för att anlända till Europa, stödja dem att inte slösa bort allt som de redan offrat och kapitulera till depression, hjälpa dem att göra något åt sin situation och uppmuntra dem med sina idéer och initiativ. Inledningsvis har de organiserat självständiga aktiviteter genom att komma i kontakt med lokala organisationer och volontärer som delar tanken att flyktingar ska behandlas överlevande med mycket kompetens, potential och kraft. För det andra, snarare än att enbart bedriva aktiviteter för flyktingar, planerade stödgruppen social integration och utvecklingsaktiviteter där flyktingar var involverade genom att skapa sina egna aktiviteter. När stödgruppen började koppla flyktinginitiativ till lokalsamhället, utvecklades organisationen och aktiviteterna mycket snabbt. På några månader hade

Stödgruppen 13 underavdelningar som arrangerade flera inkluderingsaktiviteter gällande kultur, utbildning, hälsa och idrott. Efter att ha organiserat hundratals aktiviteter med volontärer, kyrkor, idrottsklubbar, råd och företag och nått tusentals flyktingar började stödgruppen engagera sig i projekt på lokal och internationell nivå. I början av 2016 stöttade Rädda Barnen Region Väst Stödgruppen för att sprida självorganiseringskonceptet till andra flyktingläger och städer i Sverige. Inom ett år spred sig självorganiseringsmodellen över hela Sverige och 16 stödgrupper skapades i 13 städer. Modellen byggde nämligen på tanken att flyktingar är kapabla och att de borde vara föremål för sina egna angelägenheter. I slutet av 2016 samlades alla stödgrupper i olika städer och läger vid en ReAct-konferens i Göteborg och beslutade att bilda en formell CSO kallad Support Group Network (SGN). Med stöd av Rädda Barnen Sverige fortsätter SGN nu att sprida ReAct-konceptet i såväl Sverige som andra länder, och arbetar för att stödja inkluderingen

av flyktingar i värdländerna genom att skapa behovsbaserade aktiviteter och projekt, som stärker flyktingars initiativ , och att stödja dem på alla områden; social, kulturell, utbildnings-, idrotts-, hälso- och psykologisk vård. För sitt arbete med flyktingar och samhälle fick SGN Human Rights Award från Västra Götalandsregionen och i Bryssel introducerade SGN ReAct till European Integration Network (EIN); en kommitté inom Europeiska kommissionen. SGN valdes ut till ett av de tio bästa inspirerande initiativen i Europa. Dessutom fick de utmärkelsen Lifelong Learning Award (LLLAwards) i kategorin Best Practice. ReAct och Support Group-konceptet spreds inte bara i Sverige utan även till andra europeiska länder. Till exempel, när vi skriver den här handboken är stödgrupperna aktiva i Stuttgart, Tyskland

.
Många samarbeten pågår inom SGN:s portfölj som kan kategoriseras i tre kategorier: offentliga myndigheter (kommuner och lokal styrning av regionen), utbildningsorgan och universitet samt civilsamhällets organisationer. Dessa samarbeten är vanligtvis inriktade på ökad social delaktighet och deltagande av marginaliserade grupper i samhället. Samarbete med lokal styrning har framgångsrikt skapat en plattform för såväl social integration som integration på arbetsmarknaden. Support Group Network lyckades samarbeta med de regionala regeringarna för att stödja nyanlända och personer födda utanför Sverige att komma in på arbetsmarknaden genom att antingen starta eget,

hitta jobb eller åtminstone börja studera på universitetsnivå för att öka sin anställningsbarhet. Här kan vi också prata om ett annat anmärkningsvärt projekt kallat “Strong Women Network”, som har genomförts i många städer i regionen och framgångsrikt finansierats flera gånger vid olika tillfällen, på grund av sin unika metod som är både flexibel och tillämpbar i varierande omständigheter. Det handlar om att samla lokala och invandrarkvinnor för att skapa ett nätverk. Detta nätverk syftar till att stödja nyanlända kvinnor i deras nya samhälle, även för kvinnor som har bott i landet länge men inte hittat möjligheten att delta i samhället. Nätverket börjar skapa behovsbaserade aktiviteter. Medlemmar i nätverket träffas regelbundet och planerar nästa steg tillsammans. Ett av de mest anmärkningsvärda resultaten är att skapa ledare som leder framtida aktiviteter och blir en mentor för nya medlemmar i nätverket. Dessutom vann detta projekt TTELAAs integrationspris 2019, vilket är ett anmärkningsvärt pris i regionen och distribueras av TTELA-nyhetsbrevet. Som ett av de andra anmärkningsvärda inkluderingsprojekten som genomförts av SGN valdes ÖDE-projektet ut av Länsstyrelsen Västra Götaland (regional styrning) som en av de bästa metoderna på området.

6.3. FALLSTUDIE: SVERIGE: ÖDE-PROJEKT FRÅN TROLLHÄTTAN, SVERIGE

Ett av de andra lokala projekt som valts ut för att rapporteras i denna vitbok är ÖDE-projektet från Trollhättan, Sverige genomfört av Support Group Network (SGN). De specifika målen för ÖDE-projektet var fastställda att tillhandahålla både rådgivningstjänster för entreprenörer, företagare och nyanlända arbetssökande, och korrekt information om högskolesystemet i Sverige.

Målet med projektet var med andra ord att ge alla nyanlända till Sverige en snabbare väg in på arbetsmarknaden. Detta skulle kunna vara möjligt genom att ge rätt kunskap och rätt verktyg tidigare i integrationsprocessen. För att fördjupa, syftade Projektet även till att öka den eftersträlvade

målgruppens självförsörjning genom att erbjuda handledning och vägledning till lämpliga utbildningsvägar, förbättra förutsättningarna för anställning/praktik, eller skapa en egen anställningsmöjlighet genom att starta eller driva ett hållbart och lönsamt företag. ÖDE-projektet startade med ett litet samarbete som växte till ett stort projekt. Det första samarbetet mellan Trollhättans stad och Stödgruppsnätverket öppnade för flera samarbeten med Trollhättans stad och andra kommuner i Fyrbodal. Både kommunen och Stödgruppsnätverket behövde lägga tid på att förankra projektet inom sina organisationer, men det var en fördel att vi redan kände varandra från tidigare samarbeten. Det gjorde att den processen gick snabbare än om vi hade varit helt nya för varandra. Offentliga aktörer finansierade projektet: Västra Götalandsregionen och Fyrbodals kommunförbund (14 kommuner). Huvudpartners är Trollhättans och Vänersorgs kommun i styrgruppen) och Högskolan Väst (styrgruppen).

Andra partners som utbildningsanordnare, arbetsgivare och lokala entreprenörer samarbetade i olika aktiviteter för projektets mål om självförsörjning genom utbildning, praktik, anställning eller start av eget företag.

Som huvudorganisation som genomförde projektet hade SGN-gruppen ett pilotprojekt som förlängdes med 9 månader som gav grund för tillämpningen av ÖDE-projektet. SGN noterar att det tog 9 månader att förbereda konceptet, få relevanta partners, ansöka om finansiering och att genomföra projektet. Projektets varaktighet var 2020-03-02 till 2021-12-31. I projektgruppen ingick 1 projektledare, 3 mentorer (och 1 konsult knuten till projektgruppen), samt en styrgrupp: 7 representanter från lokala näringsliv, Trollhättans och Vänersborgs kommuner, Arbetsförmedlingen, Högskolan Väst och Stödgruppsnätverket.

Projektet förväntas ge värdefulla resultat och erfarenheter för att hjälpa fler nyanlända/utrikesfödda att komma i arbete, få utbildning eller initiera entreprenörskap i Sverige. ÖDE har också försökt skapa en effektivare samverkan mellan aktörerna så att samverkande aktörer får en ökad kulturell förståelse för nyanlända/utrikesföddas villkor i landet. Likaså

syftade det till att ge nyanlända/utrikesfödda bättre kunskap om de samverkande aktörernas roll och betydelse för deras utveckling. Dessutom ville ÖDE exemplifiera en metod för kommuner att implementera arbetssätt och metodik. När det gäller målgrupperna var ÖDE tänkt att tillhandahålla öppna föreläsningar inom vuxenutbildning genom leverantörer av utbildningsinnehåll för att stödja missgynnade personer när det gäller livslångt lärande, entreprenörskap, sysselsättning och försörjning. Uppriktigt sagt fanns det ingen annan organisation som tillhandahöll sådana tjänster på andra språk och de tidiga stadierna av integration. Det fanns alltså ett behov av att komplettera och anpassa det redan befintliga svenska företagsstödet, utbildningssystemet och arbetsmarknaden för att skapa andra vägar, eller "envägs in". Som nyanländ kan det vara svårt att orientera sig i de olika systemen, samtidigt som ens sociala och professionella nätverk ännu inte hunnit byggas upp. Dessutom var det parametriska målet för projektet fastställt att nå minst 600 individer i målgruppen. När vi tittar på de kvantitativa konsekvenserna; vi kan postulera att ÖDE-projektet

uppnådde de fördefinierade målen i alla avseenden. Hittills har nämligen 40 personer börjat utbildning, 60 personer fått anställning/praktik, 50 entreprenörer startat företag och 20 befintliga företag hade chansen att utveckla sitt företag till nästa steg. Totalt berörde projektet 170 personer för att skapa självförsörjning för ett bättre liv. Projektet handlade aldrig om att bara ge dem information, men det handlade alltid om hur deltagarna upprätthåller sina prestationer, därför tillhandahåller de också tjänster för dem som har deltagit tidigare för att uppdatera sin information för att bli mer hållbar. De flesta i målgruppen behövde jobb eller lära sig att skapa sina egna jobb för att bli en del av samhället så fort de kan. Projektet gav möjligheten att bli en del av detta samhälle snabbare än de traditionella integrationssätten. Den erfarenhet och kompetens som finns i Stödgruppsnätverket har varit avgörande för att nå målgruppen utrikes födda och nyanlända. Genom denna kompetens har det varit möjligt att utveckla och anpassa systemen efter målgruppens behov. Offentliga aktörer kan ha svårt att nå alla med sin information och service. I samarbete med civilsamhället nådde vi många

fler och ökade därmed inkluderingen. Projektet kunde generera kritiska resultat och resultat för att öka inkluderingen av målgrupperna. För det första inrättades en rådgivningsjour på olika språk där människor kan få råd om anställning och blivande företagande. Dessutom producerades korta filmklipp på olika språk med svensk text för att informera människor om att söka jobb och börja sitt jobb. Filmer gav information om hur man startar en verksamhet som kräver godkännande från miljöavdelningen i kommunen. Under hela projektcyklerna genomfördes minijobbmässor i samarbete med Trollhättan och Uddevalla arbetsmarknadsenhet där många sysselsättningsmöjligheter gavs för målgrupperna. Enligt projektgruppens medlemmar har samverkan genom styrgruppen fungerat bra där de gemensamma utmaningar vi ser har varit i fokus. Verksamheten har varit ett viktigt och anpassat komplement till de befintliga systemen. Kommunen hade ett stabilt system för nystartade företag, men systemet behövde kompletteras för att passa individer som är nya i systemet och den svenska marknaden. CSO:er har ett helt annat nätverk än kommunen och når lättare målgrupper

som kommunen kan ha svårt att nå. Genom samarbete lyckades ÖDE koppla ihop systemet med individerna. Denna modell har potential att förmedla sin design till andra lokala styrsystem för att främja entreprenörskap och komma fram till en bra samarbetsmodell. Samarbetet har fungerat perfekt där kommunerna skickar deltagarna till SGN för att få de tjänster som de behöver. Genom att erbjuda professionella kontakter på arbetsmarknaden skulle nyanlända kunna få en inblick i svenskt arbetsliv och få möjlighet att bygga sitt nätverk. Det gjorde det också möjligt för arbetsgivare att hitta rätt kompetens. Genom vägledning och information skulle nyanlända också kunna få en bättre förståelse för näringslivet i Sverige. Projektet öppnade dörren för fler diskussioner om framtida samarbete. Projektet skapade förtroendebasen mellan kommunen och CSO. Det finns ett kristallklart behov av att fortsätta projektet, men det är alltid en utmaning att hitta hållbar finansiering. De flesta projekt finansieras på 1-2 år, vilket gör det svårt att hålla igång insatserna. Eftersom alla tre projekt som beskrivs här är baserade på sociala interaktioner där människor möts och kommunicerar

ansikte mot ansikte, har pandemin orsakat problem i genomförandet av aktiviteterna. Teammedlemmarna presterade dock fantastiskt för att övervinna barriärerna och lyckades genomföra aktiviteterna. Oundvikligen har det funnits begränsningar för hur många personer som kan träffas samtidigt. Genom hela projekten har drop-ins, mindre möten, föreläsningar och workshops kunnat genomföras i mindre sammanhang och vissa aktiviteter har kunnat genomföras digitalt. Vi bör dock tänka på att digitala aktiviteter kan vara exklusiva för vissa grupper.

6.4. FALLSTUDIE: STUTTGART CITY'S FUNCTIONAL MODEL FOR SOCIAL INCLUSION

Eftersom det här dokumentet syftade till att belysa effektiva tillvägagångssätt och implementeringar gällande social inkludering på lokal nivå, ser vi att Stuttgart Citys perspektiv på att stärka social inkludering genom olika samarbetskanaler med CSO:er är utan tvekan värt att nämna. Stuttgart (ST) är en internationell, integrerande och inkluderande stad. År 2020 undertecknade Stuttgart ett nytt löfte om princip

3 i den europeiska pelaren för sociala rättigheter, och bekräftade sitt engagemang för lika möjligheter för alla människor med fokus på integration och integration av migranter och flyktingar. Dessutom har Stuttgart antagit sin integrationsmodell känd som “Stuttgart-pakten för integration” genom vilken staden förbinder sig att anslå cirka 77 miljoner euro från den kommunala budgeten varje år till

sociala integrationsåtgärder för att stödja flyktingar på alla områden i livet från bostäder, tillgång till barnomsorg och skolor, språkkurser, sjukvård och kulturliv, genom att arbeta i partnerskap med välfärdsorganisationer. För närvarande tar staden emot 6 000 flyktingar i decentraliserat boende i 100 bostäder i 23 stadsdelar. ST stödjer flyktingar att komma in på den lokala arbetsmarknaden genom personlig rådgivning, yrkesutbildning och åtföljande språkinläring av Stuttgart Job Center. Stuttgart har åtagit sig att stärka flyktingar redan från deras ankomst till vår stad så att de kan bidra till att aktivt ta del av samhället med sin kompetens och potential. De höga invandrarandelarna på 45 % ses som en tillgång och kapital för den fortsatta utvecklingen av Stuttgart-samhället för att stärka den sociala integrationen. STs motto som speglar värdet av social integration är att "alla som bor i Stuttgart är medborgare i Stuttgart". Det vill säga att alla invånare i Stuttgart ska kunna leva ett värdigt liv oavsett ursprung eller bakgrund. Därför har hela samhället ansvaret att stödja ankomsten och integrationen i samhället från första dagen. Grunden för detta tillvägagångssätt/filosofi är det integrationspolitiska konceptet "Stuttgartpakten för integration" som ett holistiskt och avdelningsövergripande

tillvägagångssätt för att främja integration och deltagande av nyanlända. Partners i pakten är politik, administration, företag, civilsamhället (tyskar och migranter) och icke-statliga organisationer (föreningar, kultur-/idrottsklubbar, etc.). I Stuttgart strävar de efter barriärfri och självbestämd tillgång för alla människor lika, inklusive personer med funktionsnedsättning. Stadsförvaltningen anser att alla medborgare, oberoende av funktionshinder eller ålder, etniskt ursprung, kön, religion, sexuell läggning eller ideologi, har rätt till rätt tid och individuellt stöd för att uppnå fullt deltagande i samhället. Deltagande av personer med funktionsnedsättning har stått i centrum för stadsfullmäktige i Stuttgart i många år. 2015 antog Stuttgart en handlingsplan för att implementera konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och enades om vägledande principer för att göra processer, strukturer och tjänster tillgängliga för alla, inklusive personer med funktionsnedsättning. Under de kommande åren kommer staden att investera över 3 miljoner euro i åtgärder för inkludering av personer med funktionsnedsättning: Som observerades under studiebesöket i Stuttgart är civilsamhällesorganisationer avgörande partner på grund av

sin långa erfarenhet av att integrera nykomlingar i samhället, med fokus på invandrarnas behov och intressen, och utforma och implementera åtgärder och policyer för de olika politiska nivåerna (lokala, statliga, federal) om hur man kan främja ankomsten och integrationen/deltagandet av nyanlända och invandrare. CSOs som arbetar på kommunal nivå i Stuttgart är välfärdsorganisationer som Caritas, protestantiska kyrkan, moskéföreningar, medborgarstiftelse, vuxenutbildningscentra och invandrarföreningar. CSOs uppfattas som experter på brobyggande och att nå ut till olika målgrupper i Stuttgart. ST samarbetar främst med civila organisationer inom det svåra området av aktiviteter som språkfrämjande, utbildning, interkulturell dialog, mottagande och social omsorg av flyktingar, rådgivning (t.ex. rekrytering, erkännande av utländska examensbevis, våld i hemmet, HBT, etc.), underlätta tillgången till kommunal tjänster via tolktjänster, volontärarbete, etc. CSOs är involverade i utvecklingen och genomförandet av policyåtgärder, program och kampanjer. När det gäller hållbarhet får CSO:er ekonomiskt stöd för att utveckla och implementera olika tjänster för nyanlända

t.ex. träningslägren för att främja yrkesutbildning för unga nyanlända, hushållning och social omsorg för att främja integrationen av flyktingar och härbärge för kvinnor som utsätts för våld i hemmet. Tack vare samarbetet med civila organisationer kunde ST framgångsrikt hantera pandemin och nyligen ankomsten av ukrainska flyktingar som kommunicerar solidaritet och humanitärt ansvar och främjar frivilliga aktiviteter för att stärka social integration. Ett bra exempel på CSO-kommunsamarbete är välkomstcentret i Stuttgart som en första inledande service för att bo och arbeta för nyanlända.

6.5. FALLSTUDIE: TYSKLAND: VÄLKOMSTCENTRUM FÖR FLYKTINGAR I STUTTGART, BADEN-WÜRTTEMBERG, TYSKLAND

Ett annat fall som valts ut av projektpartnererna som ett kritiskt exempel är Welcome Center-enheten i Stuttgart, Tyskland. Stuttgart är en internationell, interkulturell och välkomnande stad. På grund av demografiska och ekonomiska faktorer (brist på kvalificerad arbetskraft) behövde staden en servicepunkt för att locka nyanlända att arbeta och bo i Stuttgart.

Welcome Centre Stuttgart är en första servicepunkt för nykomlingar från Tyskland och utomlands i frågorna om att arbeta och bo i Stuttgart och är en bra praxis för hur man etablerar en välkomnande kultur i en internationell stad. Det är ett gemensamt servicecenter som drivs av delstatshuvudstaden Stuttgart och Stuttgart Region Economic Development

Cooperation (WRS). För att ge en bra service erbjuder konsultteamet omfattande hjälp i en lång rad frågor om språkstöd, sysselsättning, skola, boende, fritidsaktiviteter etc. på 11 språk. Ett kompisprogram med välkomstkompisar för nykomlingar i välkomstcentret har upprättats för att följa folket, hjälpa dem med deras pappersarbete och blanketter, hjälpa, men också gå på konserter med dem eller helt enkelt hjälpa dem att lära sig tyska genom att prata. Centret är en riktig inledande servicepunkt med öppna dörrar för alla nyanlända men även etablerade invånare. Det är en enda kontaktpunkt för att få information om alla frågor som står på spel eftersom centrumet har ett nära samarbete med de olika administrativa enheterna och avdelningarna: Arbetsförmedlingen, utlänningsregistret, bostadskontoret, vuxenutbildningsinstitutioner, etc. Som det är bredvid världskaféet och världsbutiken (fair trade shop) främjar det också möten mellan värdsamhället och nykomlingar och är

platsen att mötas. Välkomstcentrets motto är så här; “Du kommer med en fråga och går därifrån med ett perspektiv”. Projektet piloterades mellan 2014 och 2018, och det fungerar som en reguljär tjänst för stadsförvaltningen sedan 2019. Den årliga budgeten för projektet är 100 000 euro för hyreskostnader, genomförande av åtgärder och initiativ (välkomstklubb för internationella studenter, informationsevenemang för olika målgrupper om att arbeta och bo i Stuttgart, välkomstkompisprojekt, PR) + personalkostnader för 6 personer.

Welcome Centre Stuttgart är ett samarbete mellan staden Stuttgart och Stuttgart Region Economic Development Corporation. Centret arbetar med 4 migrationsrådgivningstjänster, de ingår i rådgivningsteamet under våra öppettider. Dessutom samarbetar centret med olika migrantföreningar och samhällen för att erbjuda informationsevenemang t.ex. juridiska och yrkesmässiga frågor som uppehållstillstånd, framgångsrika jobbansökningar, sjukförsäkring med mera. Centret har finansierats av Robert Bosch Stiftung, ministeriet för ekonomiska frågor och staden Stuttgart som tillhandahåller personalkostnader och faciliteter. Dessutom har staden Stuttgart ett avtal med fyra välfärdsorganisationer (AWO, Caritas, AGDW och VIJ) som partners, som erbjuder migrantrådgivning. Vidare är migrantorganisationer viktiga partners

till Welcome Center. Bra samarbete och synergier mellan partnererna och att bygga nätverk i Stuttgart ledde till större social integration i Stuttgart-regionen. Myndigheterna avser att använda migranternas och deras organisationers expertis för att vidareutveckla centrets arbete genom att använda dokumentation och årsrapporter. Välkomstcentret är en bra praxis för den interkulturella öppningen/orienteringen inom förvaltningen. Kommunens nära samarbete med CSO:er är ett viktigt tillvägagångssätt för att utvärdera olika målgruppers aktuella behov och intressen och använda expertis för att vidareutveckla kommunal service.

När vi tittar på välkomstcentrets statistik har det varit mer än 23 000 konsultationer (ansikte mot ansikte, via e-post, telefon) sedan oktober 2014 om olika livsfrågor i Stuttgart såsom språkutbildning, uppehållstillstånd, arbetsansökan, erkännande av utländska kvalifikationer, skolsystem, utbildningsbehov och sysselsättningsmöjligheter. Det har hittills varit personer från 174 nationaliteter som fått service listade i centrets databas. Inom WC:s arbete har över 200 olika tematiska evenemang ägt rum. På grund av pandemin var välkomstcentret tvunget att stänga sina dörrar och arbeta huvudsakligen i online-läge. Personalen förklarade att det

var svårt för vissa grupper eftersom de inte hade tillgång till hårdvara och behövde personlig information och rådgivning (barnfamiljer, flyktingar). Dessutom, under stängningstiderna förlorade många människor sina jobb och behövde juridisk information angående arbetsrättsliga frågor och juridisk status etc. Som tur var kunde välkomstcentret öppna sina dörrar igen efter normaliseringen och huvudämnena nu är tillgång till arbetsmarknaden, social och psykologisk hälsa och språkkurser (eftersom många språkkurser hade avbrutits under en allvarlig tid och folk behöver uppdatera sig nu).

6.6. FALLSTUDIE: TURKIET: ORGANISERA SOLIDARITET FRÅN LOKAL: ŞİŞLİ (ISTANBUL) NEIGHBORHOOD KITCHENS

Projektet “grannskapskök”, det första goda exemplet som valts ut från Turkiet, genomfördes av Istanbul Şişli kommuns sociala stödtjänster för migrationsenheten. Den berörda enheten inrättades 2015 för att tillhandahålla tjänster till asylsökande, invandrare och flyktingar.

Migrationsenheten betonar den sociala kommunens förståelse för Şişli kommun och vikten av mänsklig rättighetsbaserad service. Antalet syriska flyktingar under tillfällig skyddsstatus i Şişli uppskattas till cirka 8 tusen. Textil är ett av de områden där flyktingar mest sysselsätts. Detta yrke följs av bygg- och tjänstesektorn.

Konceptet “grannskapskök” är initiativet från varje stadsdel för att etablera sitt kök, bearbeta säker mat och skapa sin lokala personal för att uppnå målet om tillgång till hälsosam och säker mat. Projektet “Neighbour Kitchens”, som syftade till att komma med en lösning på arbets- och mat problemet i regionen, genomfördes av Şişli kommun i samarbete med German International Cooperation Agency (GIZ) och FN:s

världslivsmedelsprogram (WFP). Projektet fungerar som en ”skola” där professionella kockar deltar i deras utbildningsprocesser. Projektet syftar, genom att leda ett ”kök” som inkluderar syriska migranter i processen, syftar till att stärka utsatta grupper. Medan Neighborhood Kitchens strävar efter att få tillgång till ren och hälsosam mat, har de också uppdraget att ”skapa ett yrke”. Inom ramen för projektet, där kvinnors sysselsättning prioriteras, kan kvinnorna i kvarteret som får utbildning producera sina livsmedel och sälja dem genom kooperativ. En av de viktiga innovationerna i projektet är att det ger kvarterets invånare möjlighet att öppna sina kök genom att uppmuntra kooperativ. Grannskök är också ett föregångsexempel när det gäller rättighetsbaserad kamp och social sammanhållning. Dessutom är kvarterskök en unik modell när det gäller deras deltagande struktur i etableringsprocessen och förvandlar människor från en ren konsumentstatus till ”prosumers”.

6.6.1. ORGANISATORISK STRUKTUR FÖR GRANNSKAPSKÖKSPROJEKTET

Projektet som genomförs av Şişli kommun i samarbete med Neighborhood Solidarity Food and Business Cooperative stöds och finansieras av United Nations World Food Program och Gesellschaft für Internationale Zusammenarbeit GmbH (GIZ) för att öka sårbara grupperns självförsörjning och för att stärka sociala sammanhållning mellan turkisk-syriska individer.

I denna exemplariska modell säkerställs att alla individer som är ansvariga för konsumtionen av den producerade maten - beroende på dess bearbetning - är organiserade under taket av konsumtionskooperativ, bönder som producerar med

traditionella jordbruksmetoder med arvegods och lokala frön ingår i organiserade strukturer som fackföreningar och kooperativ, och producenter är direkt kopplade till livsmedelskedjan på lokal basis. Etableringen av kök, varav det första etablerades i Merkez-distriktet i vårt distrikt, i 25 distrikt i Şişli, den utbredda användningen av naturliga rengörings- och hygienprodukter som inte har utsatts för kemisk bearbetning, produktion av produkter som “ surt jäst bröd, yoghurt, pickles, tarhana, tomatpuré” från obearbetade och halvbearbetade livsmedel, produktion Syftet är att föredra traditionella metoder som saltlake, rökt, torkning och marineringsprocesser, för att skapa hälsosamma och näringsrika bord genom att återuppliva de traditionella köket, som är på väg att dö ut på grund av industriell färdigmat, för att skapa sysselsättning i stadsdelarna, för att minska lokal arbetslöshet och fattigdom i städerna. Totalt 4 personal, inklusive 1 (en) syrier och 1 (en) HBTI+-individer, har redan

anställts i Neighborhood Kitchen. Med denna struktur är det ett banbrytande exempel när det gäller rättighetsbaserad kamp och social sammanhållning. 136 av våra medborgare gynnades av professionell yrkesutbildning i Merkez Neighborhood Mutfağı och inom ramen för samarbetet. Under projektets förberedelsefas gjordes olika kostnads- och budgetkalkyler efter projektets löptid och antalet individer som skulle dra nytta av projektet bestämdes. Varje bidragsmottagare intervjuas. Som ett resultat av intervjun fyllde personal med turkisk nationalitet i de nödvändiga dokumenten och började arbeta. Arbetstillstånd Ansökningar har gjorts för syriska medborgare och kandidater med positiva resultat har anställts.

Medborgare, som på grund av ekonomiska brister inte har råd med det material som ska användas i träningsbitarna i Grannsköket, har identifierats av socialtjänstspecialisten och får stöd av vår kommun som ett resultat av socialprövningen. De första tillämpade utbildningarna i Merkez Neighborhood Cuisine startade i mars 2021 under namnen “Traditional

Turkish Cuisine” och “Chef Apprentice” och utbildarna vägleds av Public Education. 48 av våra medborgare har nytta av utbildningen och utbildningen pågår mellan 10.00 och 16.00 på vardagar. Workshops hålls i Centrala kvartersköket med en kvot på 10 personer på fredagar. Utbildnings- och workshopmeddelanden publiceras på Şişli kommuns konton i sociala medier. Eftersom Neighborhood Kitchens är strukturer som etablerats av stadsbor genom kooperativ, kommer hållbarhet att säkerställas med nya produkter och livsmedel genom dessa strukturer. Med den utbildning som ges syftar man till att skapa en permanent inkomstmodell genom hela processen, eftersom kvinnor som inte är i arbete kan producera och sälja sina produkter. Tack vare kontinuiteten i utbildningen och certifieringssystemet kommer Neighborhood Kitchens att få stor spridning med en effektiv och proaktiv arbetsmodell.

6.6.2. GRANNSKAPSKÖK SOM EN DELTAGANDE UPPLEVELSE

Grannskapskök, som stödjer kvinnors sysselsättning, säkerställde deras deltagande i projektet genom att göra positiv särbehandling av kvinnor som inte arbetar i detta sammanhang. En gräsrotsorganisation skapades genom att aktivera medvetenheten om urbanitet, grannskap och solidaritet. Det bidrar till kulturen att leva tillsammans eftersom turkiska och syriska anställda deltar i anställning tillsammans.

I en satsning som grannskapsköken, där medborgarna deltar direkt, är det mycket viktigt att få med lokalbefolkningen i beslutsprocessen. Att effektivt använda solidaritetsnätverken och offentliga ledare i stadsdelarna under spridningen

av idén påverkar direkt initiativets tillförlitlighet och deltagande. Stödet från distriktsdirektoratet för jordbruk, FN:s världslivsmedelsprogram och GIZ är mycket viktiga för genomförandet av idén. Under etablerings- och implementeringsprocessen delade professionella kamrar/organisationer med sig av sina värdefulla erfarenheter och vägledde processen. Şişlis kommunfullmäktige, rektorer, opinionsbildare och civila initiativ skapade medvetenhet under deltagande- och organisationsfasen. Att arbeta med strategiskt korrekta intressenter i “Neighborhood Kitchens”-projektet säkerställde ett framgångsrikt genomförande av idén. Dessa institutioner har riktat de individer som de tjänar till att dra nytta av projektet, särskilt när det gäller att hitta förmånskandidater av syrisk nationalitet. Detta samarbete spelade en stor roll för att öka projektets synlighet och underlätta dess drift.

7. SLUTSATS

Denna vitbok syftade till att undersöka hur lokala myndigheter och civilsamhällets organisationer bättre kan samarbeta för att skapa integrationsmodeller och mer inkluderande sociala tjänster för inte bara migranter och flyktingar utan även för alla utsatta grupper. Visserligen är kommuner och städer centrala oberoende aktörer inom integrations- och integrationsområdet.

De är ofta den första kontaktpunkten för nyanlända migranter och flyktingar, och tillhandahåller en rad grundläggande tjänster som är nödvändiga för bosättning och integration av nyanlända. Lokala myndigheter har kritisk kapacitet att hitta skräddarsydda lösningar för migranternas faktiska inkluderingsbehov baserat på deras lokala tillgångar. De gör det genom att mobilisera lokala nätverk med flera intressenter:

CSOs, migrantföreningar, välgörenhetsorganisationer, universitet och särskilt privata företag.

Lokala myndigheter får erfarenhet av att arbeta med nationella, regionala och i vissa fall överstatliga förvaltningsnivåer som oftast definierar de rättsliga och politiska ramarna.

Antingen samhälleliga spänningar eller etablering av nya och meningsfulla relationer med lokalbefolkningen kan användas för att förverkliga målet att leva tillsammans i fred. Social sammanhållning definieras inte av den ena sidans dominans, överlägsenhet eller större acceptans än den andra. Snarare än exklusiva metoder är det viktigt att fokusera på aktiviteter som kan göras under hela integrations- och inkluderingsprocessen. Kommunerna bör involveras i harmoniseringsprocessen för att säkerställa att den genomförs till lägsta möjliga sociala och ekonomiska kostnad. Den federala regeringen och lokala myndigheter har ett betydande ansvar för att lösa de juridiska och ekonomiska frågor som riskgrupper möter när de försöker

integreras i samhället. Lokala myndigheter har en viktig roll i att utveckla långsiktiga lösningar och lösa omedelbara problem. Den mest uppenbara upptäckten som framkommer från intervjuer med det civila samhället är att alliansbyggande är viktigt eftersom det möjliggör ett mer inkluderande samhälle genom att ge en röst och giltighet till migranternas behov och agera bortom skillnaderna mellan dem med och utan dokumentation (Agustn och Jorgensen, 2019). Dessutom tyder tidigare forskning på att alliansbyggande också används för att bekämpa utestängning av papperslösa flyktingar (Fry och Islar, 2019). Horisontellt samarbete, ur detta perspektiv, kan möjliggöra bättre lämpade svar på flyktingarnas förhållanden och på så sätt stödja bildandet av en mer socialt sammanhållen och inkluderande stad. Det här dokumentet belyser också möjligheterna för inkludering som kommer med att bilda allianser bland civilsamhällesgrupper som avbildas i SGN-fallet. Att bygga allianser ger bättre samordnade lösningar på flyktingbehov eftersom det gör det möjligt för civilsamhällets organisationer att skapa en fantasi utanför juridiska kategorier, vilket lyfter fram utsatta människors anspråk som annars skulle vara osynliga i lokal styrning.

I linje med resultaten av den relevanta litteraturen och resultaten av de fokuserade projekten och initiativen i detta dokument, kan vi postulera att CSO:er kan fungera som en bro mellan staten, allmänheten, flyktingar och anslutna organisationer genom att använda informationsdelning metoder och etablera kommunikationskanaler (Humer och Agatiello, 2019). Samarbete med aktörer från det civila samhället har dessutom fördelar för lokala myndigheter som inkluderar ytterligare kunskap och lösningar på integrationssvårigheter. CSO:er kan tillhandahålla tjänster av hög kvalitet och är mer lyhörda för förändrade krav och är anpassningsbara när det gäller att anpassa tjänster till olika målgrupper.

De kvalitativa data som samlats in från SINC-projektets partner underströk avsevärt att ett effektivt samarbete mellan lokala myndigheter och CSO:er som är välskött stärker alla aktörers kompetens och kunskap om migration, vilket är avgörande för att anpassa tjänster till förändrade förhållanden. Dessutom har den växande betydelsen av den lokala nivån för att stödja

behoven hos migranter och flyktingar skapat nya frågor för lokala aktörer, såsom samarbetshinder.

Särskilt brist på samtal kan leda till fragmenterade tjänster. På motsvarande sätt noterade våra observationer att brist på kommunikation vanligtvis begränsar effektivt samarbete. Dessutom hävdar vissa andra artiklar inom detta område av studien att civilsamhällesorganisationer är ineffektiva på grund av bristande kommunikation/samordning med statliga myndigheter, såväl som bristande institutionalisering (Seyidov, 2021). Statliga organisationer och utländska pengar, hävdar de, är mindre intresserade av att samarbeta med små lokala CSOs och är mer intresserade av att samarbeta med större. Detta har förberett vägen för monopolisering på det civila samhällets arena, vilket förhindrar att små civilsamhällesorganisationer (CSOs) institutionaliseras. Det är viktigt att underlätta ett gott samarbete mellan partner och att förbättra effektiviteten hos civila organisationer, särskilt när det gäller att erbjuda arbetsmöjligheter för flyktingar. Relationen mellan staten och det civila samhället

bygger på en ond cirkel. Flerdimensionellt samarbete krävs för den sociala integrationsprocessen. Annars kommer varken regeringen eller icke-statliga organisationer (CSOs) att framgångsrikt kunna skapa sociala relationer mellan flyktingar och medlemmar i värdsamhället.

Ett vanligt ämne i intervjuerna med företrädare för civilsamhällessektorn var problematiseringen av projektbaserad samverkan. Detta förtjänar ytterligare uppmärksamhet och granskning. Två respondenter från det civila samhället uttryckte till exempel oro över att kortsiktigt, projektbaserat samarbete gör det svårt att påverka långsiktiga politiska förändringar för att ta itu med de institutioner som håller migranter i prekära och utsatta situationer. Samarbete kan gynna alla berörda parter, först och främst när det gäller integrationsresultat för migranter och flyktingar, men också när det gäller kostnads- och tidseffektivitet för myndigheter och civilsamhällesorganisationer. Samarbete är således fördelaktigt inte bara för att uppnå målet med integration, utan också för att främja allmänhetens deltagande och engagemang. Samarbete ökar i slutändan känslan av offentligt ägande och kan vara

fördelaktigt för demokratin. Vidare kan en bredare lokal samarbetsplattform stärka lokala aktörers ställning i det civila samhället som bidragsgivare till policyskapande som syftar till att främja social sammanhållning och integration på lokal nivå. För att utvidga detta föreslår vi att horisontella partnerskap bör innefatta långsiktigt samarbete och övergripande mål om de ska användas för att främja social sammanhållning och integration. Det är avgörande att grupper i det civila samhället inte bara utför kommunala uppgifter utan också har förmågan att utmana exklusiva tillvägagångssätt för migrationshantering och införa nya fantasier i policyskapandet. Inom de implikationer som härrör från projekten som fokuseras i detta dokument, kan alla projekt/program skalas upp genom en mängd olika tekniker, inklusive ökad räckvidd i nya eller jämförbara sammanhang, bilda nya allianser eller upprätthålla befintliga, förbättra institutionell kapacitet, och implementera nya verktyg eller aktiviteter. Betydelsen av att planera, genomföra behovsbedömningar och spåra effekten av uppskalningsprogram/projekt bör också beaktas i de fortsatta prognoserna.

8. FÖRSLAG

Resultaten av denna forskning ger insikter för CSOs och lokala myndigheter enligt nedan:

- Social marginalisering är genomgripande. Som ett resultat av detta måste integrationspolitiken säkerställa universell tillgång till viktiga tjänster och skydd av medborgarrättigheter när det gäller design- och förvaltningskriterier. de måste också vara orienterade mot omvandlingen av den sociala verkligheten baserad på värderingar som jämlikhet, solidaritet och respekt för olikheter.

- Lokala aktörer bör underlätta nya former av solidaritet och lösningar på det trängande behovet av socialt kreativa politiska reformer som främjar social sammanhållning och inkludering. Medborgerlig solidaritet avser hur det civila samhället, som inkluderar flyktingar, civilsamhällesorganisationer, lokala samhällen och individer. Institutionell solidaritet hänvisar till formaliseringen av solidariteten mellan det civila samhället och beslutsfattandet, såväl som skapandet av mekanismer som främjar kopplingar mellan regeringen och det civila samhället.

- Lokala myndigheter bör inrätta kommittéer för att uppmuntra politiska diskussioner, utbyte av erfarenheter och gemensam kunskapsproduktion för att utforma innovativa lokala policyer för social integration, deltagande demokrati och mänskliga rättigheter, och för att bilda huvudprinciperna för en gemensam grund inom området social integration, mänskliga rättigheter och deltagardemokrati, och för att göra det möjligt för lokala myndigheter att dela med sig av sina kunskaper och erfarenheter i dessa frågor.

- Policydokument bör lägga grunden för samverkan mellan statliga och icke-statliga organisationer. Sådana dokument har fördelen att de uttrycker ett tydligt politiskt åtagande att förbättra interaktionen mellan offentliga och icke-statliga enheter. De bör innehålla exakta mål och möjliggöra anpassning till de lokala förhållandena för att bidra till faktiska integrationsresultat.

- För att säkerställa att de civila organisationernas roll inte begränsas till tillhandahållande av tjänster och fylla de luckor som lämnats av statliga misslyckanden, bör framgångsrikt samarbete betona ett partnerskapsförhållande framför uppdraget.

- Plattformar för flera intressenter kan vara ett praktiskt sätt att dela information mellan tjänsteleverantörer och främja civilsamhällets deltagande i integrationsinitiativ.

- Kapacitetsuppbyggnad för alla yrken som kontaktar migranter dagligen krävs också vid implementering av integrationsstrategier och -program. Interkulturell utbildning för kommunanställda har visat sig vara en effektiv teknik för att öka kunskapen om integrationsfrågans många aspekter och göra kommunanställda medvetna om deras roll i att underlätta integrationen.

- Local governments' culture and art duties in collaboration with CSOs should be viewed as a driving factor for overall community development and a tool for social inclusion. Local governments, on the other hand, do not effectively use this tool, which is extremely effective in the development of their towns and the social cohesion of those who have been socially excluded.

- Lokala myndigheters kultur- och konstuppgifter i samarbete med CSOs bör ses som en drivande faktor för övergripande samhällsutveckling och ett verktyg för social integration. Lokala myndigheter, å andra sidan, använder inte effektivt detta verktyg, som är extremt effektivt i utvecklingen av deras städer och den sociala sammanhållningen för dem som har varit socialt utestängda.

- När lokala myndigheter ger CSO:er i uppdrag att erbjuda tjänster, bör det säkerställas att CSO:erna på ett effektivt sätt kan uppfylla kraven i en atmosfär av ömsesidigt förtroende. Ett tillvägagångssätt för att åstadkomma detta är att använda tydliga och transparenta kontrakt som skapar en gemensam grund och specificerar projektroller och förväntningar. Kontrakt bör också ge möjlighet att lära av tidigare erfarenheter och vara tillräckligt flexibla för att ta emot förändringar och nya mål efter behov. En avtalsperiod bör helst inkludera en pilotfas följt av förnybara kontrakt som möjliggör långsiktig stabilitet i tjänsteleveransen, inklusive investeringar i tjänstekvalitet och rekrytering och bibehållande av anställda.

- Slutligen bör lokala myndigheter och det civila samhällets organisationer samarbeta om strategier för inkluderande stadsutveckling som inkluderar mångfald och främjar interkulturella samtal i offentliga områden. Prisvärda bostäder och inkluderande skolor bör på sikt ingå i sådana insatser.

REFERENSER

Agustín, O., and Jorgensen, M. (2019). Solidarity and the ‘Refugee Crisis’ in Europe. Cham: Palgrave Macmillan.

Ambrosini, M. (2018). *Irregular immigration in Southern Europe. Cham: Palgrave Macmillan.*

Biçerli, M.K. (2016). Sosyal Dışlanma ile Mücadelede Hayat Boyu Öğrenme. Beta Basım Yayım. İstanbul

Daoudov, M. (2015). *Türkiye’de Yabancıların Uyumunda Yerel Yönetimlerin Rolü. Y. Bulut (Dü.) içinde, Uluslararası Göç ve Mülteci Sorununun Çözümünde Kamu Yönetiminin Rolü (s. 39-65). Kocaeli: Umuttepe Yayınları*

Erincik, S. (2018). Yeni Kamu Yönetimi Perspektifinde Yerel Yönetimlerin Sosyal İçerme Politikalarının Değerlendirilmesi: Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Örneği, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul

Fry C and Islar M (2021) *Horizontal Local Governance and Social Inclusion: The Case of Municipality-Civil Society Engagement During Refugee Reception in Malmö, Sweden. Front. Polit. Sci. 3:643134. DOI: 10.3389/fpos.2021.643134*

Frykman, M. P., and Mäkelä, F. (2019). “‘Only Volunteers’? personal motivations and political ambiguities within the refugees welcome to malmö civil initiative,” in Refugee Protection and Civil Society in Europe, eds M. Feischmidt, L. Pries, and C. Cantat (Cham: Palgrave Macmillan), 291–313.

Humer, L., & Agatiello, G. (2019). *Fostering cooperation between local authorities and civil society actors in the integration and social inclusion of migrants and refugees Challenges and Opportunities. Eurodiaconia. Retrieved from <https://www.eurodiaconia.org/wordpress/wp-content/uploads/2019/06/201906-Fostering-cooperation-refugee-integration.pdf>*

İkizer, İ. (2021). İş birliği ve Katılım Perspektifinden Belediyelerin Kültür Politikalarında Sosyal İçerme ve Kalkınma Amaçları: Cork Belediyesi (İrlanda) Örneği ve Türk Belediyelerinde Durum. Çağdaş Yerel Yönetimler Dergisi, 30, 3, 143-168

Miciukiewicz, K., Moolaert, F., Novy, A., Musterd, S. and Hillier, J. (2012). *Introduction: problematizing urban social cohesion: a transdisciplinary endeavor. Urban Stud. 49, 1855–1872. DOI: 10.1177/0042098012444877*

Seyidov, I. (2021) On social integration process with refugees in Turkey: how can CSOs be more effective? International Journal of Inclusive Education, 25:1, 7-21, DOI: 10.1080/13603116.2019.1673955 To link to this article: <https://doi.org/10.1080/13603116.2019.1673955>

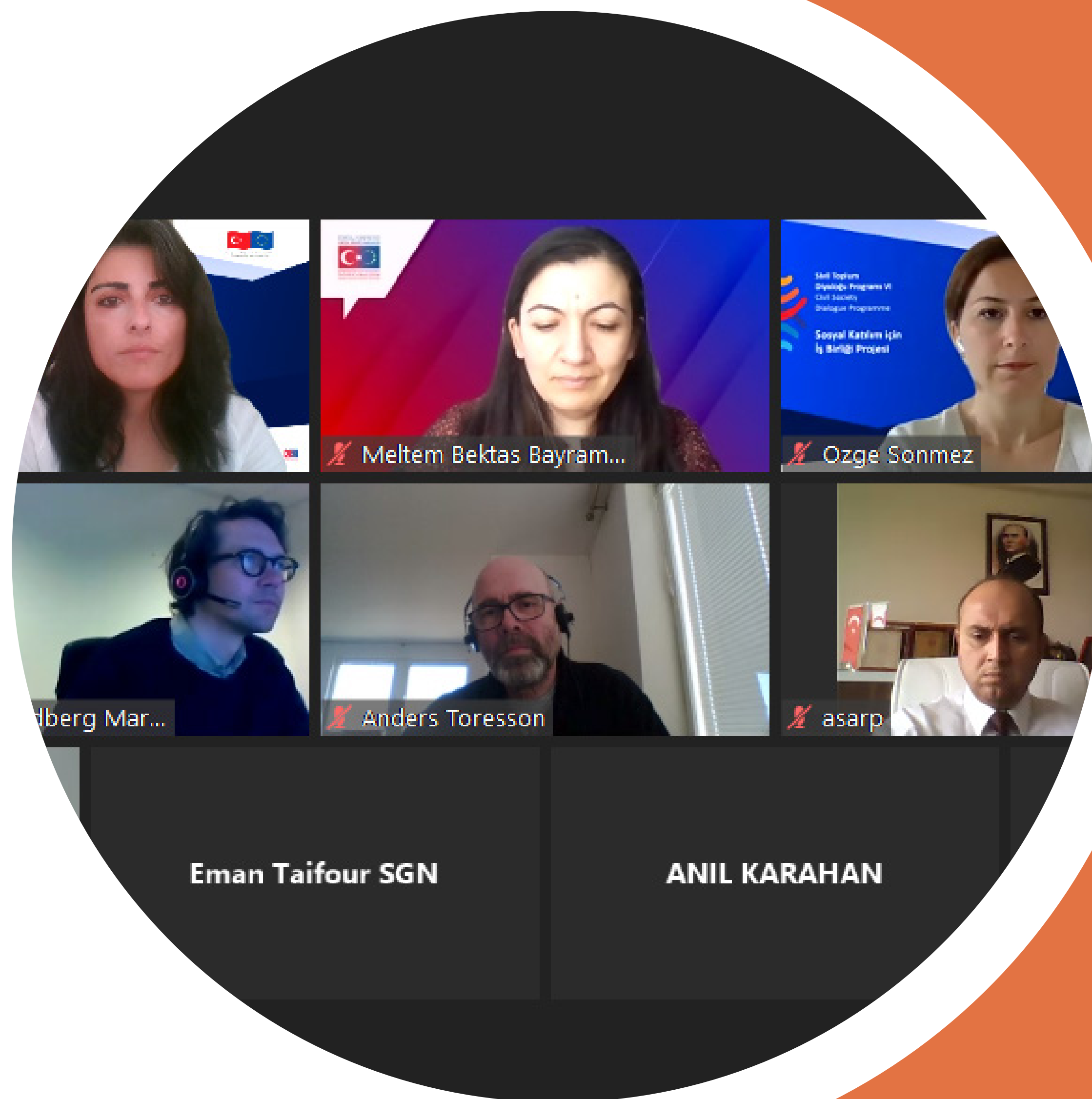
Koçak, E. (2019). Türkiye’de Kent Mültecilerinin Sosyal İçerme ve Yersel Uyum Sürecinde Belediyeler. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi.

Seyyar, A. (2008). Sosyal Siyaset Terimleri Ansiklopedik Sözlük, Sakarya Yayınları.

Sen, Amartya K. (1999), Development As Freedom, Oxford: Oxford University Press.

UCLG Committee on Social Inclusion, Participatory Democracy, and Human Rights, (2013). For a World of Inclusive Cities. United Cities and Local Governments. Barcelona. Retrieved from https://uclg-cisdp.org/sites/default/files/documents/files/2021-06/CISDP_For_a_world_of_inclusive_cities.pdf

Yıldırım, M., & Mertek, S. (2017). Mültecilerin Kente Uyumunda Belediyelerin Rolü: Samsun Örneği. Uluslararası Göç ve Mülteci Sorununun Çözümünde Kamu Yönetiminin Rolü. 11. Kamu Yönetimi Sempozyumu. <https://www.academia.edu/35485277>

1. VITBOKSPROCESSEN

Inom SINC-projektförslaget fanns en vitbok på engelska som utarbetade de olika arbetssätt och koncept som planerades under studiebesöken och som sammanfattade diskussionerna och rekommendationerna från workshoparna och feedbacken från panelen. Huvudsökanden ledde själva skrivandet med feedback från den medsökande. Vitboken anses innehålla 6 god praxis från EU och Turkiet om social integration och CSO-kommunsamarbete. Det slutliga utkastet skickades till styrkommitténs medlemmar för slutgiltigt godkännande. Under hela skrivprocessen förtydligades först och främst utformningen och den detaljerade innehållsbestämningen av utkastet till vitboken genom att granska relevant litteratur. Detta steg inkluderade lärdomar från studiebesök och tidigare erfarenheter från sökande och medarbetare angående information om EU:s socialpolitik och sysselsättningsregelverk.

2. 2. METODIK

Denna studie är utformad som en kvalitativ fallstudie för att få en fördjupad förståelse av fallets sammanhang och komplexitet. Uppgifterna samlades in med hjälp av en onlineenkät och semistrukturerade intervjuer som genomfördes online. Onlineundersökningen var tillgänglig mellan den 2 och 28 februari 2022 på två språk (engelska och turkiska).

Enkäten bestod av öppna frågor för att samla in information om projektet/programmet om frågor som mål, målgrupper, strategier för att expandera valkretsar, verksamhetens karaktär och övervaknings- och utvärderingsprocessen. Viktiga programresultat, element som gör arbetet med flyktingsamhällen till ett exempel på god praxis och potentialen för att dessa metoder kan skalas upp täcktes också i enkätfrågorna. Deltagandet i undersökningsprocessen begränsades till de organisationer som kunde nås genom professionella nätverk. Slutförandet av undersökningen kan ha påverkats av antalet

öppna frågor, vilket krävde att respondenterna ägnade en viss tid åt att fylla i den nödvändiga informationen. Kvalitativa metoder kopplade till det tolkande paradigmet tillåter forskaren att tolka data genom att referera till erfarenheter och uppfattningar av det valda urvalet. I denna anda användes en djupgående semistrukturerad intervjuteknik för att upptäcka vad deltagarna tycker om den sociala integrationsprocessen inom sina projekt, och hur man kan förbättra CSO:s roll i att bygga social integration. Vikten av denna kvalitativa metod är relaterad till den övergripande förståelsen och analysen av deltagarnas uppfattning om varje fråga. Totalt specificerades 6 huvudfrågor till intervjuerna. Längden på intervjuerna varierade mellan 25 och 40 minuter. Deltagarna är anonymiserade. Alla intervjuer genomfördes på engelska och turkiska med hjälp av en röstinspelare. Intervjuerna omvandlades till texter av författaren. Texterna som används i artikeln har översatts till engelska. Sammantaget omfattar denna studie totalt fyra deltagare som har deltagit i elva

olika semistrukturerade intervjuer. 3 av deltagarna är från civilsamhällessektorn och en från kommunen. Deltagarna valdes ut utifrån kriterierna att de var nyckelaktörer i ledningen för “social inkludering” i SincProject. Vi strävade efter att förstå dynamiken i horisontell migrationsstyrning genom samtal med dem som var involverade i att skapa den. Även om vissa av de intervjuade kan ha en bakgrund som asylsökande, intervjuades de därför inte utifrån detta utan snarare utifrån sitt engagemang i migrationshanteringen. Dessutom kom intervjupersoner från kommunen från Myndigheten för offentlig förvaltning, ett offentlig-privat samordningsprogram och avdelningen för boende och etablering. Samtliga hade varit direkt involverade i arbete relaterat till mottagning och integration. Intervjupersoner från civilsamhällessektorn kom från mer och mindre institutionaliserade grupper, nätverk och organisationer. Intervjufrågorna följde ämnena (i) generellt om deras roll i migrationshanteringen; (ii) erfarenheter av horisontella samarbeten; (iii) förbindelser med kommunen/det civila samhällets sektor; (iv) Synpunkter på social integration och sammanhållning. (v) deras erfarenheter av att arbeta med

olika grupper (t.ex. asylsökande, nyanlända och papperslösa flyktingar). Alla intervjuer har genomförts på svenska och citaten som används i denna studie har översatts till engelska av forskarna.

2.1. ANALYS AV DATA

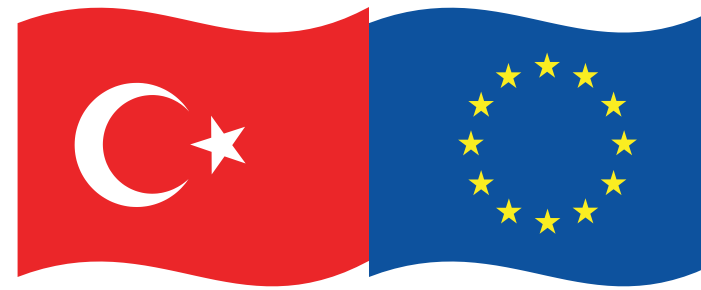
En kvalitativ forskningsmetod väljs för att nå resultaten och analysera dem under specifika kategorier. Analysen har följt en tematisk ansats, det vill säga en sökning efter teman i underlaget som kan användas för att besvara forskningsfrågorna. Analysen inleddes med en öppen kodning i mjukvaran NVivo där data bröts ner och kategoriserades, vilket skapade ett stort antal koder. Koderna gick sedan igenom och några koder som täcker samma fenomen raderades. I en tredje genomgång av underlaget lades de relevanta koderna in i större teman som alla hade en koppling till den teoretiska litteraturen.

2.2. 2.2 STUDIEBESÖK OCH URVAL AV PROJEKT FÖR VITBOKEN

Tre studiebesök genomfördes under projektcykeln i följande länder och städer; Tyskland (Stuttgart), Sverige (Mölndal, Trollhättan) och Turkiet (Şişli, Avcılar). Bakgrunden till dessa besök var att observera och utforska en grupp av pågående samverkansmodeller mellan kommuner och CSOs för social integration.

Det första studiebesöket hölls i Tyskland. Det andra studiebesöket genomfördes i Istanbul, Turkiet i januari 2022. Alla partners var representerade med deltagande av teammedlemmar och kommunanställda under ett par dagar. Det tredje studiebesöket hölls i Trollhättan, Sverige i april 2022. Under hela Sverigebesöket observerades och undersöktes en mängd olika samarbetsförekomster som syftade till att främja social integration av flyktingar.

Bu proje Avrupa Birliği tarafından finanse edilmektedir.
This project is funded by the European Union.

Yuva Association

Osmanağa Mahallesi Kazasker Sokak No:8/4 Kadıköy-Istanbul /TR

Tel: + 90 (216) 325 00 44 E-mail: yuva@yuva.org.tr

www.yuva.org.tr/en

**Denna publikation har tagits fram med ekonomiskt stöd från
Europeiska unionen.**

Innehållet är enbart under Yuva Associations ansvar och återspeglar inte
nödvändigtvis Europeiska unionens åsikter.

